

Meğer Ben Büyümemişim Daha

— keskin2011 · 11 Ekim 2015

Ben hiç büyümedim
El bebek gül bebek büyütüldüm
Bir dediğim iki edilmedi hiç
Ailemin tek çocuğu idim
Yanımda hep birileri olsun istedim
Kendime özgüvenim tam olsa da
Ama yine de sırtımı
Sağlam duvara dayamaktı tek isteğim
Duvarı nem insanı gam bitirse de

Zaman bir kum saati gibi
Çabucak akıp geçti
Geçen yıllar çok şey
Aldı götürdü benden
Geriye dönüp baktığımda
Elle tutulur bir şey de yok aslında

Hatırlarım o günleri
Bazen özlem bazen buruk
Belirir gözlerimde iki damla yaş
Oyunlara alınmaz beklerdim bir kenarda
Boynu bükük bir halde
Arada derlerdi hadi gel sen de
Oynayan değil oynatıldım
Ebe de hep ben olurdum
Yine de
Kendimi öylesine kaptırırdım ki oyuna
Ne açlık ne de susuzluk gelirdi aklıma

Göz açıp kapayıncaya kadar geçti yıllar
Büyümüş serpilmiş bıyıklarım terlemişti
Delikanlı olmuştum
Mahallenin bıçkın delikanlısı
Hele birisi komşu kızına yan gözle baksın
Deprem olmuş gibi

Kalkardı mahallenin tümü ayağa
Şimdi aklıma geldikçe gülerim
Meğer küçücük dünyama neler sığdırmışım
Yürek aynı yürek yıllar geçse de
Anladım ki ben hiç büyümemişim ...

Refik

11 . 10 . 2015

İstanbul